

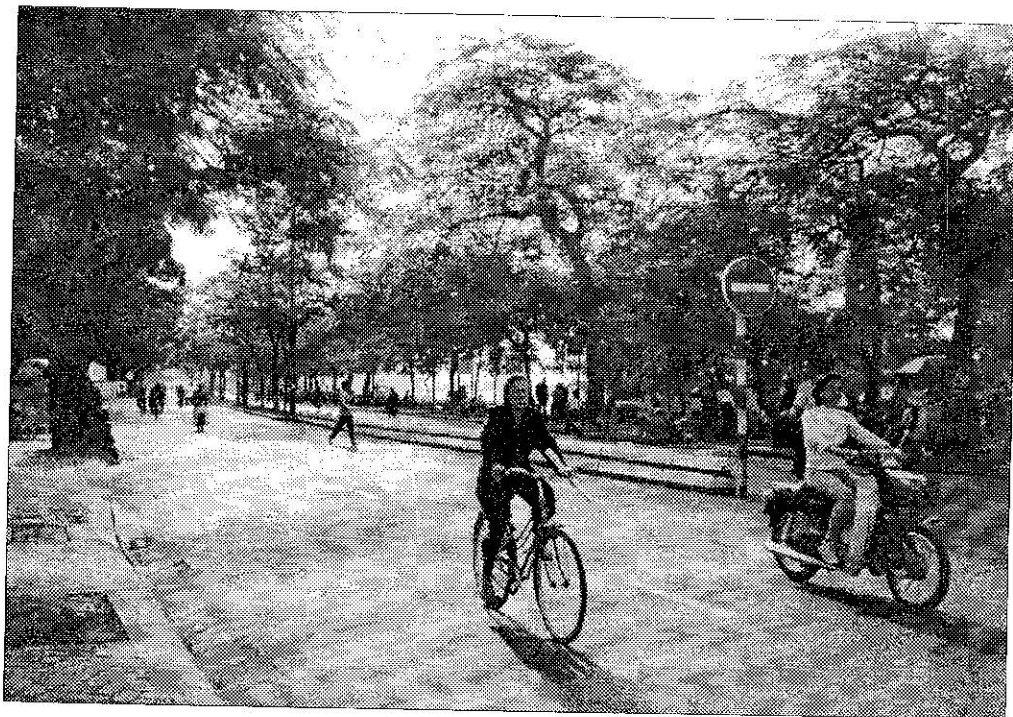
VẬN ĐỘNG NGOẠI GIAO & TIẾN TRÌNH DÂN CHỦ HÓA VIỆT NAM MỘT GIẢI PHÁP

BÙI TRỌNG CƯỜNG

Tính đến ngày 30 tháng 4 sang năm, năm 2000 là chúng ta đã mất miền Nam VN được 25 năm. 25 năm qua là một thời gian dài của một đời người. Trong cuộc chiến tranh tại Việt Nam có nhiều người đã không sống được đến 25 tuổi, chính tôi cũng đã mất một người anh họ và mấy người bạn trước khi các anh đạt được số tuổi ấy và nếu tôi không lầm thì tuổi thọ trung bình của dân ta ở miền Nam trước năm 75 chỉ có 37 tuổi. Các em sinh năm 1975 ở trong nước cũng như ở hải ngoại nay cũng đã gần 25 tuổi, các em đang là rường cột của quê hương nhưng đa số các em lại không hiểu thật thấu triệt.

- tại sao đã có cuộc chiến tranh Việt Nam, những thế lực quốc tế nào đã đưa đẩy đất nước chúng ta vào một cuộc tương tàn có một không hai trong lịch sử nhân loại...
- cũng như chuyện gì đã xảy ra sau năm 75, và đối với các em ở hải ngoại tại sao cha mẹ các em đã bỏ nơi chôn nhau cắt rốn để đi lưu lạc ở xứ người.

Quý vị cũng như chúng tôi trong gần 25 năm qua, chúng ta

đã có những ngày đêm thao thức, trằn trọc và chắc quý vị cũng đã từng tự hỏi - Tại sao giờ này chúng ta hãy còn đây? Làm thế nào để giúp được cho quê hương đỡ nghèo hèn, tủi nhục?

Tự trung, theo thiên ý có những lý do chính sau:

- Sự gian manh, trá trở, lật lọng và nhất là sự hung bạo của những người Cộng Sản đối với những thành phần đối kháng, thêm vào đó là sự bùng bít, đối trá, bóp méo sự thật về những biến chuyển chính trị tại quốc nội và trên thế giới của họ.

- Sự khác biệt về nhiều phương diện, từ tổ chức, đường lối... đến phương cách hoạt động của các đoàn thể chính trị; cũng như sự thiếu phối hợp trong

những sinh hoạt đấu tranh của người Việt hải ngoại chúng ta trong suốt 24 năm qua đã không phải và vẫn chưa được xem là một khối đồng nhất.

- Những vận động ngoại giao của chúng ta, người Việt hải ngoại trong quá khứ chú trọng nhiều về sự vi phạm nhân quyền hơn vì chúng ta vẫn còn ở trong thế bị động. Suốt trong cuộc chiến hễ Việt Cộng đánh thì chúng ta đỡ, bây giờ hễ chúng đàn áp, bắt bớ thì chúng ta phản đối rồi đi vận động đòi can thiệp.

- Những vị lãnh đạo các tôn giáo tại Việt Nam trong quá khứ chưa có cơ hội để cùng hợp tác làm việc trong sứ mạng giải trừ pháp nạn và đòi hỏi tự do, dân chủ.

Nói như vậy không có nghĩa là chúng ta hoàn toàn bế tắc vì trong những tháng vừa qua sau khi phối hợp những dữ kiện từ mọi phía, anh em chúng tôi đã thấy có chút ánh sáng cuối đường hầm.

Sau đây tôi xin phép được nói ngay về những dữ kiện ấy:

1. Từ phe Cộng Sản

* Cộng Sản Việt Nam là một thành viên của Liên Hiệp Quốc đã ký kết tuân theo bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền, Công Ước Quốc Tế về những quyền Dân Sự, Chính Trị, Kinh Tế, Xã Hội và Văn Hóa; CSVN cũng đã ghi rõ những quyền tự do căn bản của người dân trong Hiến Pháp Việt Nam ban hành năm 1992. Nhưng CSVN với cái tật cố hữu 'nói mà không làm, bội ước, tráo trở'... chúng chưa bao giờ ngưng vi phạm nhân quyền. Ngoài sự giam cầm, sách nhiễu những lãnh tụ tôn giáo như Hòa Thượng Huyền Quang, Quảng Độ, Thượng Tọa Tuệ Sĩ, Không Tánh; sự trấn áp các ông Hà Sĩ Phu, Tiêu Dao Bảo Cự, sự giam lỏng BS Nguyễn Đan Quế, sự khống chế đạo Cao Đài và gần đây nhất là sự đàn áp bất giữ đồng bào Phật Giáo Hòa Hảo... sai lầm lớn nhất của Cộng Sản là đã bắt Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Giang và rồi vì áp lực của quốc tế mà phải thả. Tất cả đã chứng tỏ với thế giới là sự vi phạm Nhân Quyền vẫn còn rất trầm trọng ở VN. Mặt khác, sự kiện phải trả tự do cho TS Nguyễn Thanh Giang đã chứng tỏ là CS dù mang một bộ mặt lì lợm cũng đã phải nhượng bộ trước áp lực quốc tế.

* Ngoài ra Việc ban hành

ngghi đình 31/CP cho phép đàn áp đối lập, đàn áp tôn giáo, tù đầy nhân dân vô tội, bưng bít thông tin, độc quyền báo chí... đã cho thế giới thấy đây là một chủ trương áp bức quần chúng của CSVN nhằm củng cố quyền lực.

* Những lời tuyên bố của Đào Duy Tùng và của Lê Khả Phiêu hồi gần đây về vấn đề 'không chấp nhận đa nguyên, đa đảng' là để đối phó với sức ép đến từ mọi phía, từ quốc tế đến người Việt hải ngoại, để răn đe hàng ngũ đang phân hóa và để che giấu sự bất lực của tập đoàn lãnh đạo. Nhưng chúng ta cũng có thể hiểu một cách gián tiếp rằng, ở thời điểm này áp lực quốc tế dù mạnh cũng không thể buộc CS phải đơn phương từ bỏ quyền hành mà chỉ có thể ép buộc chúng phải chấp nhận một nền dân chủ đa nguyên.

2. Từ phía quốc tế

* Cách đây 30 năm, BS Bernard Kouchner, người Pháp, chủ tịch 'Hội Y Sĩ Không Biên Giới; hội này vừa được giải Nobel hòa bình năm nay; đã đề ra 'Quyền can thiệp vào chủ quyền quốc gia để cứu người' và đã được LHQ chấp nhận để đem áp dụng tại Somalia, Bosnia, Cao Mên. Sau vụ Chechnya, vụ diệt chủng ở Tây Tạng và vụ Kosovo hiện giới luật gia quốc tế đang thảo luận về quyền can thiệp vào chủ quyền các nước độc tài.

* Trong nhiều năm qua các tổ chức nhân quyền quốc tế như Amnesty International, Asia Watch đã liên tục theo dõi tình trạng vi phạm nhân quyền tại VN. Gần đây nhất, ba tổ chức khác là Agir Ensemble Pour les

Droits de l'Homme, International Federation of Human Right, World Organisation against Torture đều đã đồng loạt lên tiếng về sự sách nhiễu đối với các vị lãnh tụ Phật giáo và các nhà đấu tranh cho sự bảo vệ và thăng tiến các quyền của con người tại Việt Nam.

* Sự ký kết hiệp ước trao đổi mậu dịch giữa Mỹ và Việt Nam trong những ngày tháng sắp tới nếu đạt được sẽ là một bước tiến thành công trong tiến trình dân chủ hóa. Chúng ta hãy nhìn vào Nga, Đức, khối Đông Âu, Bosnia, Nam Tư và gần đây nhất Indonesia để thấy thế lực của đồng tiền và áp lực quốc tế.

* Vào tháng ba năm nay một tổ chức lấy tên là ASCENT (Trung Tâm Á Đông Tranh Đấu Cho Xã Hội Dân Sự) đã xuất hiện với chủ trương bác bỏ chủ thuyết không can thiệp vào nội bộ của nước khác của khối ASEAN (Liên Minh Đông Nam Á). Chủ thuyết này đã được các chính phủ độc tài sử dụng để thắng tay đàn áp dân chúng mà không sợ bị phản ứng chống đối của quốc tế. Tổ chức này đã được thành lập để yểm trợ các cuộc tranh đấu ở Mã Lai, Nam Dương và hy vọng sẽ bao gồm Việt Nam và Miến Điện.

* Một điều đau lòng nhưng cũng cần nhắc đến ở đây là nước ta vì hãy còn là một quốc gia nhỏ và kém mở mang nên cho đến nay vận mạng quốc gia vẫn chưa hoàn toàn nằm trong tay dân tộc Việt. Chúng ta ai cũng biết là Trung Cộng không bao giờ muốn Hà Nội đi gần với Hoa Kỳ và ngược lại Hoa Kỳ cũng không muốn áp đặt quá nhiều áp lực lên

Việt Nam để rồi Hà Nội lại chạy đến gần với Trung Cộng hơn

Hiện nay Hà Nội đang chán anh đàn anh Trung Quốc vì chả được giúp đỡ bao nhiêu mà còn bị ngược đãi, chủ quyền quốc gia bị xâm lấn. Do đó để giải quyết vấn đề Việt Nam phương cách giải quyết từng phần, từng giai đoạn sẽ được xem là giải pháp ôn hòa và có nhiều hy vọng đưa đến thành công hơn.

* Ngay cả khi mà các nhà tranh đấu Tự Do & Dân Chủ cho Việt Nam thực sự được mời ra hải ngoại, dù là với xác suất thấp, chúng ta cũng có thể ước đoán được là sẽ có sự yêu cầu... đường hướng đấu tranh cần bất bạo động, các lực lượng đối kháng cần phối hợp lại thành một khối đối lập... Và nếu điều đó thật sự xảy ra thì chúng ta ở hải ngoại cũng phải tự hỏi là đã sẵn sàng chưa?

3. Từ các thành phần đối kháng

* Sự xuất hiện ngày càng đông của các thành phần đối kháng từ giới trí thức sĩ phu trong nước, những cựu đảng viên, các văn nghệ sĩ thêm vào đó là sự phổ biến dù khó khăn của các tờ báo 'chúi trong nước' đã chứng tỏ được là có sự khát khao tự do, dân chủ thật sự ở Việt Nam.

* Tháng 8 năm nay, BS Nguyễn Đan Quế, người hiện đang được sự kính trọng của tất cả chúng ta đã không còn dè dặt mà đã lên án sự can thiệp, thoái hóa của Lê Khả Phiêu. BS Quế cũng đã chứng tỏ được khí phách, bất chấp mọi hiểm nguy khi ông can đảm đưa ra lời kêu gọi về một cuộc gặp gỡ của các cựu tù nhân

chính trị trong nước. Điều này cho chúng ta thấy là sự kết hợp thành MỘT lực lượng đối kháng là điều tối cần thiết trong lúc này.

* Sự hiện diện của một triệu tín đồ và đồng hương tại quê nhà nhân dịp Đại Lễ Kỷ Niệm 60 năm khai sáng Phật Giáo Hòa Hảo đã biểu dương được sức mạnh tinh thần cũng như đã gửi một thông điệp không riêng cho CSVN mà còn cho toàn thế giới trong đó có chúng ta ở hải ngoại.

* Lời kêu gọi liên tục của các vị lãnh đạo những tôn giáo lớn đòi Tự do Tôn giáo ở Việt Nam trong nhiều năm qua chứng tỏ không riêng tại hải ngoại mà ngay tại VN các tôn giáo trong tương lai cũng có thể đi đến một sự phối hợp đấu tranh mà chưa bao giờ xảy ra trong quá khứ.

* Ngày 22-9-99 Hòa Thượng Thích Quảng Độ cũng đã thách thức chế độ khi làm đơn xin cho ra báo Phật Giáo Độc Lập. Tháng 7 vừa qua cựu tướng CS Trần Độ người đã bị bọn cầm quyền khai trừ ra khỏi đảng cũng đã làm đơn xin ra báo nhưng đơn đã bị bác.

Tất cả là những thách thức công khai với chế độ.

4. Từ cộng đồng hải ngoại

* Các cuộc biểu tình phản đối vụ Trần Trường đã một lần nữa chứng tỏ tinh thần chống Cộng cao độ của đồng bào hải ngoại.

* Tâm thư ký ngày 1-8-99 của các Đoàn thể Trẻ Việt Nam đã chứng tỏ tinh thần sẵn thân đấu tranh cho quê hương cũng như xây dựng một cộng đồng VN vững mạnh tại hải ngoại của thế hệ trẻ tại nhiều quốc gia trên thế giới.

* Ngày 7-8-99 Sứ Điệp Nhân Quyền làm tại Pháp của nhiều cá nhân, đoàn thể, tổ chức, tôn giáo đã một lần nữa xác quyết sự ủng hộ cho việc vận động cho một nước Việt Nam tự do, dân chủ và nhân quyền được bảo đảm và tôn trọng.

* Những hội nghị liên kết trong những năm vừa qua đã được sự tham dự của nhiều tôn giáo, cá nhân, tổ chức đấu tranh và cộng đồng người Việt tại các quốc gia lớn trên thế giới, lúc nào cũng chủ trương đấu tranh quyết liệt cho Tự Do và Dân Chủ cho Việt Nam. Thư ngỏ ngày 21-9-99 của Hội Đồng Điều Hợp Hoạt Động Hội Nghị Liên Kết cũng đã kêu gọi đấu tranh chống đàn áp tôn giáo và nhân quyền tại VN.

Sau khi điểm qua và phối hợp những dữ kiện trên, tôi xin kính đề nghị cùng quý vị lãnh đạo các tôn giáo, các hội đoàn, đoàn thể, các tổ chức đấu tranh, và toàn thể đồng hương trong và ngoài nước hai điều:

1. Chúng ta nhất định không đầu hàng, không đơn phương xin hòa hợp hòa giải với CS nhưng vì muốn tranh đổ máu cũng như có thể gây xáo trộn và bất ổn cho nền an ninh của cả vùng Đông Nam Á xin đề nghị:

Năm 75 chúng ta đã có một mẫu số chung là ti nạn chính trị, nay để sửa soạn bước vào thiên niên kỷ mới chúng ta hãy cùng chấp nhận một mẫu số chung nữa là tập trung đấu tranh đòi CS hủy bỏ điều 4 hiến pháp, đòi các quyền tự do căn bản cho toàn dân như Tự do tôn giáo, Tự do báo chí, Tự do lập hội... Tất cả chúng ta, thay vì tiếp tục đòi hỏi CS đơn phương từ bỏ quyền hành, hãy

chấp nhận một giai đoạn chuyển tiếp và chỉ đấu tranh đòi một thể chế dân chủ đa nguyên tại Việt Nam.

Đề nghị trên được nêu lên dựa vào những nhận định căn bản sau:

- Mục tiêu tối hậu của tất cả chúng ta là đạt được 'Tự Do và Dân Chủ' cho VN'. Đề nghị trên chỉ là bước đầu của tiến trình dân chủ hóa VN.
- Quyết định cuối cùng và quan trọng nhất vẫn là của người dân trong nước. Ba triệu người ở hải ngoại là một tiềm năng quan trọng trong việc hỗ trợ đồng bào trong nước thực hiện quyết định cuối cùng để đạt mục tiêu tối hậu đó. Hiện chúng ta đề nghị giải pháp - chấp nhận thời gian chuyển tiếp - nhưng chúng ta vẫn chấp nhận những quyết định khác ví dụ như sự vùng dậy của người dân trong nước.
- Sự kết hợp TRONG & NGOÀI thành một lực lượng đối trọng sẽ đưa đến thể ĐỐI LẬP. Thể ĐỐI LẬP sẽ cho người Việt Nam hải ngoại một tư thế đứng đắn và một tiếng nói chính danh.
- Trong mặt trận ngoại giao mà người Việt hải ngoại có thể đảm nhận và chu toàn được, ngày nào mà tiếng nói của chúng ta trở nên chính danh chúng ta sẽ được dân chúng và chính phủ các quốc gia thành viên LHQ lắng nghe.
- Đây là một quyết định chiến lược để có được ĐOÀN KẾT ở hải ngoại và thể ĐỐI LẬP ở trong nước.
- Những người dân miền Bắc

sinh sau năm 54, năm nay đã trên 40 tuổi, họ không biết gì về chúng ta lại còn bị nhồi nhét chủ nghĩa Cộng Sản trong suốt đời họ, làm sao để họ tin rằng chúng ta sẽ đem lại cho họ sự ấm no hạnh phúc.

2. Vận mệnh của quốc gia lúc nào cũng nằm trong tay của hơn 70 triệu dân Việt tại quốc nội. Ba triệu người Việt ở hải ngoại ủng hộ và tất cả những quyết định của quốc nội. Vai trò đúng đắn nhất của cộng đồng hải ngoại là vận động ngoại giao. Do đó để đáp ứng với tất cả những biến chuyển thuận lợi vừa kể trên cũng như để sửa soạn cho việc liên kết Trong Ngoài mà sự kết hợp với các tổ chức đối kháng tại quốc nội sẽ đưa đến sự hình thành một Khối Đối Lập với chính quyền CS, xin đề nghị chúng ta cần thành lập ngay CƠ CẤU ĐẶC NHIỆM NGOẠI VẬN CỦA NGƯỜI VIỆT HẢI NGOẠI để đấu tranh ngoại vận cho Nhân quyền và Dân chủ tại Việt Nam.

Một khi khối đối lập đã thành hình, tiếng nói của chúng ta qua cơ cấu đặc nhiệm này sẽ trở thành chính danh và sẽ được cộng đồng thế giới lắng nghe. Cơ cấu này sẽ giúp chúng ta nắm lại được thế 'chủ động' và thoát khỏi tình trạng 'bị động' từ trước đến nay.

Cơ cấu sẽ liên tục mời gọi các cá nhân và các đoàn thể tại hải ngoại có chung ưu tư cùng tham gia làm việc trong tinh thần tập thể và ngang hàng nhau

Cơ cấu cần có thành viên tại các quốc gia lớn để cùng phối hợp làm việc.

Cơ cấu sẽ lên tiếng xin phép cộng đồng hải ngoại để được mang tiếng nói đại diện trong các công tác ngoại vận.

Cơ cấu sẽ có nhiệm vụ:

Đối với các quốc gia thành viên của Liên Hiệp Quốc

Cơ cấu sẽ nêu rõ sự yếu kém trong lãnh vực chính trị, kinh tế, quản trị... của chính phủ CS hiện nay. Riêng về lãnh vực nhân quyền, cơ cấu sẽ soạn thảo những bản báo cáo về sự vi phạm các quyền tự do như tôn giáo, báo chí, lập hội... để đưa vào Quốc hội cũng như đưa ra trước các cơ quan truyền thông quốc tế. Cơ cấu cũng sẽ bàn về những nguyên nhân đưa đến sự xuất hiện của những cá nhân và những tổ chức đối kháng trong nước.

Cơ cấu sẽ nhấn mạnh đến điểm hơn hai triệu người Việt hiện đang sống tại hải ngoại là một thực thể, một phần nhỏ của dân tộc Việt. Sau hơn 20 năm sống tại các quốc gia Tây phương, cộng đồng hải ngoại đã trưởng thành, đã có đủ khả năng để có quyền được đóng góp hầu đem lại sự thịnh vượng cho quê hương dân tộc cũng như được quyền lên tiếng về những chính sách của chính quyền Cộng Sản Việt Nam.

Cơ cấu sẽ nhắc lại là năm 1975, nếu thế giới đã điềm nhiên tọa thị nhìn CSVN xé hiệp định Paris xâm chiếm miền Nam và đã đưa nước vào nghèo đói và lạc hậu thì đã đến lúc các quốc gia thành viên của Liên Hiệp Quốc cần phải xen vào để giúp dân tộc Việt Nam thoát ra khỏi chế độ độc tài, đảng trị hiện nay.